

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „podmiot świadczący usługi na rzecz spółek”, o którym mowa w art. [3] pkt 7 lit. c) dyrektywy 2015/849 ⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że odnosi się ono do odrębnej usługi, która nie wynika z transakcji obejmującej najem nieruchomości będącej własnością wynajmującego, ani nie jest z nią związana, niezależnie od tego, czy [wynajmujący] wyraził zgodę na to, aby najemca wpisał wynajętą nieruchomość do rejestru handlowego jako swoją siedzibę i dokonywał w niej transakcji?
- 2) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy pojęcie „podmiot świadczący usługi na rzecz spółek”, o którym mowa w art. [3] pkt 7 lit. c) dyrektywy 2015/849, należy interpretować w ten sposób, że w przypadku, gdy nieruchomość zostaje wynajęta przez osobę fizyczną, należy stosować wobec niej te same wymogi, co w przypadku osoby prawnej lub porozumienia prawnego, niezależnie od okoliczności faktycznych, jak np. liczby nieruchomości posiadanych i wynajętych przez osobę fizyczną, od okoliczności, że działalność w postaci najmu nieruchomości nie jest związana z działalnością gospodarczą, czy też od innych okoliczności?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. 2015, L 141, s. 73).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 26 stycznia 2023 r. – AV, BT, CV, DW/Ministero della Giustizia

(Sprawa C-41/23, Peigli ⁽¹⁾)

(2023/C 127/24)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AV, BT, CV, DW

Druga strona postępowania: Ministero della Giustizia

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 dyrektywy 2003/88 ⁽²⁾ i klauzulę 4 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które nie przewiduje w odniesieniu do sędziów honorowych i zastępców prokuratorów honorowych prawa do wypłaty dodatku za okres urlopu wiążący się z zawieszeniem działalności zawodowej oraz do obowiązkowego zabezpieczenia społecznego i ubezpieczenia od wypadków i chorób zawodowych?
- 2) Czy klauzulę 5 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym stosunek pracy na czas określony sędziów honorowych, który można określić jako stosunek służbowy, a nie stosunek zatrudnienia w administracji publicznej, w odniesieniu do którego przewidziano system oparty na pierwotnym akcie mianowania i jednym późniejszym ponownym mianowaniu, może być wielokrotnie przedłużany w drodze ustaw państwowych, w braku skutecznych i odstraszających sankcji oraz w braku możliwości przekształcenia tych stosunków w umowy o pracę na czas nieokreślony w administracji publicznej, w sytuacji faktycznej, która mogła wywołać korzystne skutki wyrównawcze w sferze prawnej adresatów, których służba była w sposób zasadniczy automatycznie przedłużana na kolejny okres?

⁽¹⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa, która nie odpowiada rzeczywistej nazwie żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. 2003, L 299, s. 9)